

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ

«Εργαστήριο Ἐκκλησιοποιημένης Εἰκονογραφίας»

ΕΙΚΟΝΟΛΟΓΙΚΗ

Εργαστη-
ριακές

Σημει-
ώσεις

ΣΥΜΒΟΛΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ • ΔΙΑΝΟΜΗ ΔΩΡΕΑΝ

Λεωφ. Φυλῆς 18, Δημοτική Ἐνότης Φυλῆς

Ἀριθμός τεύχους 26

Δεκέμβριος 2020 - Φεβρουάριος 2021

«Η Παναγία Προυσιώτισσα σταματάει θανατηφόρο επιδημία»

Διηγήθηκε ή Μεσολογγίτισσα Γεωργία Μωραΐτου:

«**Τ**ὸ ἔτος 1918 ἔπεσε θανατηφόρα γρίπη στὸ Μεσολόγγι. Παρ' ὅλες τὶς φιλότιμες προσπάθειες τῶν γιατρῶν, κολλοῦσαν γρίπη ὁ ἓνας μετὰ τὸν ἄλλον καὶ πέθαιναν ἐξαντλημένοι.

Καθημερινῶς, πέθαιναν στὸ Μεσολόγγι 25-30 κάτοικοι, τοὺς ὁποίους μετέφεραν μὲ κára καὶ τοὺς ἔθαβαν χωρὶς συνοδεία Ἱερέως! Τὸ ἴδιο συνέβαινε στὸ Ἀγρίνιο, ὅπου πέθαιναν καθημερινὰ 40-50 κάτοικοι, στὸ Αἰτωλικὸ καὶ στὰ γύρω χωριά. Εἶχε γίνει ἐπιδημία φοβερή!

Ὅταν εἶδαν οἱ ἰθύνοντες τῆς πόλεως τὰ πολλὰ θύματα καὶ τὴν γρήγορη ἐξάπλωση τῆς νόσου, συνεννοήθηκαν μὲ τὸν Ἐπίσκοπο καὶ ἔστειλαν ἀνθρώπους στὸ Μοναστήρι τῆς Παναγίας τῆς Προυσιώτισσας. Παρεκάλεσαν τὸν Ἡγούμενο νὰ κατεβάσει τὴν θαυματουργὴ Εἰκόνα στὸ Μεσολόγγι, γιὰ νὰ σταματήσει τὸ θανατικόν.

Ἡ Εἰκόνα πέρασε πρῶτα ἀπὸ τὸ Ἀγρίνιο, ὅπου ἀπὸ τὶς πρῶτες ὥρες τῆς ἀφίξεώς Της σταμάτησαν νὰ πεθαίνουν οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ ἄρρωστοι ἔγιναν ὑγιεῖς.

Τὴν 1η Νοεμβρίου ἔφθασε ἡ Εἰκόνα στὸ Μεσολόγγι, διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, ἐνῶ οἱ Μεσολογγῖτες Τὴν περίμεναν ὅλη τὴν νύχτα στὸν σταθμό.

Ἐβρεχε, ὅμως, καταρακτωδῶς καὶ οἱ γιατροὶ συνέστησαν νὰ μὴν πάει κανεὶς στὴν ὑποδοχή. Ὑπῆρχε ὁ κίνδυνος, μὲ τὸν συνωστισμό, νὰ κολλήσουν εὐκόλα γρίπη ὁ ἓνας ἀπὸ τὸν ἄλλον, ἡ βροχὴ δὲ θὰ ἐπιδεινώνει τὴν κατάσταση καὶ θὰ εἶχαν πολλὰ θύματα.

Ἀλλὰ οἱ ἀπλοὶ καὶ πιστοὶ ἄνθρωποι ἔδειξαν πιὸ πολὺ ἐμπιστοσύνη στὴν Παναγία μας ἀπ' ὅ,τι στοὺς γιατροὺς καὶ δὲν διαψεύσθηκαν. Τὴν ὑποδέχθηκαν, τὴν συνόδευσαν μὲ τὰ πόδια στὸ Μεσολόγγι καὶ τὴν λιτάνευσαν στοὺς δρόμους τῆς πόλεως, ψάλλοντας καὶ κάνοντας αἰτήσεις γιὰ τὴν σωτηρία τους. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ μὴν κολλήσει κανεὶς γρίπη, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἦταν ἄρρωστοι ἔγιναν καλά! Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἦλθε ἡ Παναγία στὸ Μεσολόγγι, κανεὶς πλέον δὲν πέθανε ἀπὸ γρίπη!...».

Αριθ. Πρωτ. Β44
ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΑ

Πρὸς τὸ «Εργαστήριο Ἐκκλησιοποιημένης Εἰκονογραφίας»
Τρίτη, 27η Ἰανουαρίου/9η Φεβρουαρίου 2021
+ Ανακομιδὴ Ἀγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου

Drazí bratři a sestry!

Zkoušky a protivenství zakoušíme u nás na Moravě stejně jako i vy v Řecku. Hřeje nás však v srdci pocit vzájemné lásky, blízkosti a spřízněnosti.

Pozdravuji vás slovy apoštola Pavla

...Přinášejme sami sebe jako živou, svatou, Bohu milou oběť a to ať je naše pravá Bohoslužba.

Nepřizpůsobujme se tomuto věku, nýbrž proměňujme se obnovou mysli, abychom mohli rozpoznat, co je vůle Boží a co je Bohu milé... (Řím 12,1-2)

p. Hana

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές, Μέλη τοῦ «Ε.Ε.Ε.»,

Ζοῦμε καὶ ἐδῶ στὴν Μοραβία (ἀνατολικὸ τμήμα τῆς Τσεχίας) πολλὲς δοκιμασίες καὶ δυσκολίες, ὅπως καὶ ἐσεῖς, στὴν Ἑλλάδα.

Ὡστόσο, ἓνα αἶσθημα ἀμοιβαίας ἐγγύτητας, συγγένειας καὶ ἀγάπης ζεσταίνει τὴν καρδιά μας!...

Σᾶς χαιρετῶ, λοιπόν, μὲ τὰ λόγια τοῦ Ἀποστόλου (τῶν Ἐθνῶν) Παύλου:

«(Παρακαλῶ σὺν ὑμᾶς, ἀδελφοί), διὰ τῶν οἰκτιρῶν τοῦ Θεοῦ, παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν,

καὶ μὴ συσχηματίζεσθαι τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθαι τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοῦς ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον». (Ρωμ. 12,1)

(Σᾶς παρακαλῶ, λοιπόν, ἀδελφοί), καὶ σᾶς ἐξορκίζω ἐν ὀνόματι τῆς στοργῆς καὶ τῆς εὐσπλαχνίας, πού δείχνει σὲ ἐμᾶς ὁ Θεός, νὰ καταστήσετε καὶ παρουσιάσετε τὰ σώματά Σας, ὡς θυσία ζωντανή, ἁγία, εὐάρεστη στὸν Θεό, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ τὴν λογικὴ μας πρὸς Αὐτὸν λατρεία.

Καὶ μὴ (συμφωνεῖτε καὶ) συμμορφώνεσθε μὲ τὸν τρόπο σκέψης καὶ ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι εἶναι προσκολλημένοι στὸν πρόσκαιρο καὶ ἁμαρτωλὸ καὶ φθαρτὸ αὐτὸν κόσμος, ἀλλὰ νὰ μεταμορφώνεσθε, μέσῳ τῆς ἀνανέωσης, τοῦ φωτισμοῦ τοῦ νοῦ σας, ὥστε νὰ διακρίνετε καὶ νὰ ἐξ-ακριβώνετε (σὲ κάθε περίσταση) ποῖο εἶναι τὸ Θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθὸ καὶ ποῖο τὸ εὐάρεστο καὶ ποῖο τὸ τέλειο.

Πρεσβυτέρα Ἄννα
(Ὀλμπραμοβίτσε Τσεχίας)

«Ἡ Εἰκόνα ὡς «ἔσοπτρον» τοῦ Οὐρανοῦ, διὰ μέσου τῆς τεχνοτροπίας της»

Εἰσηγήσεις, τοῦ Ἀγιογράφου κ. Φιλίππου Μαρκοπούλου,
κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Ἐκθέσεως Ὁρθοδόξου Ἀγιογραφίας
«Εἰκόνα καὶ Ἐλπίδα: Τὸ Κολιμπρί καὶ ἡ Εὐθύνη μας»,
στὸ Δημοτικὸ Ὡδεῖο Φυλῆς, στὰ Ἄνω Λιόσια Ἀττικῆς

Σάββατο 18.11/1.12.2012

Θεοφιλέστατε, Πατέρες καὶ Ἀδελφοί, καλη-
σπέρα Σας!

Τὸ ζήτημα, πὺν θὰ μᾶς ἀπασχολήσει,
εἶναι πολὺ σοβαρό. Ἐκεῖνο πὺν ἀρχικὰ μπο-
ροῦμε νὰ παρατηρήσουμε εἶναι ὅτι υπάρ-
χει ἓνα παράδοξο· πρέπει νὰ ἐξηγήσουμε,
κάτι πὺν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι αὐτονόητο. Ἄν δηλα-

δῇ, πράγματι ἡ Εἰκόνα εἶναι μέσον, μὲ τὸ ὁποῖο ἀποκαλύπτεται ὁ Πνευ-
ματικὸς Κόσμος, αὐτὸ ἤδη θὰ πρέπει νὰ τὸ εἰσπράττουμε. Εἶναι λοιπόν,
ἐνδεχομένως, περιττὴ ἡ ἐξήγηση. Ὅμως ἐπεὶδὴ υπάρχουν «ἄλλου» κά-
ποια κενά, χρειάζεται νὰ ἀσχοληθοῦμε λίγο μὲ τὸ ζήτημα αὐτό καὶ νὰ
δοῦμε μὲ ποιὸν τρόπο ἡ Εἰκόνα μὲ τὴν τεχνοτροπία της κατορθώνει νὰ
μᾶς φέρει σὲ ἐπαφή μὲ τὸν πνευματικὸ Κόσμο, τὸν Οὐρανό.

Γιὰ νὰ δοῦμε τὸ ζήτημα αὐτὸ ἃς δοῦμε τὰ «συστατικὰ» τῆς Εἰ-
κόνας: Τὸ πρῶτο στοιχεῖο, τὸ ὁποῖο εἶναι κυρίαρχο καὶ βασικὸ στὴν
Εἰκόνα μας, εἶναι τὸ χρυσό. Ξεκινᾷμε ἀπὸ αὐτὸ τὸ στοιχεῖο, τὸ
ὁποῖο προηγεῖται ὁποιασδήποτε ἄλλης ἐνέργειας, εἶναι θεμε-
λιῶδες καὶ ὁ,τιδήποτε ἀκολουθεῖ εἶναι ὑποχρεωτικὸ -ἀκόμη καὶ ἀ-
πὸ εἰκαστικὴ ἄποψη, ἀπὸ κανόνες ζωγραφικῆς, νὰ τὸ δοῦμε- νὰ
ἐντάσσεται στὰ ὅρια του.

Τί θέλω νὰ πῶ μ' αὐτό; Στὴν Τέχνη γενικά, ὅταν θέλουμε νὰ συνδυά-
σουμε δύο διαφορετικὰ εἶδη, προσπαθοῦμε νὰ βροῦμε κοινὰ στοιχεῖα,

κάποιες κοινές παραμέτρους, ώστε να γίνει αυτό το ταίριασμα τὸ ἄρμονικό. Π.χ. ἂν ἔχουμε ξύλο καὶ μέταλλο, θὰ πρέπει νὰ σκεφθοῦμε τὶς ιδιότητες τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου στοιχείου καὶ νὰ βροῦμε κάπου μία «συγγένεια» καὶ ἀναλογικὰ νὰ μπορέσουμε νὰ συνδυάσουμε τὰ στοιχεῖα.

“Οταν λοιπὸν ἐξ ἀρχῆς ἔχουμε ἓνα στοιχεῖο (στὴν Εἰκόνα), ποὺ εἶναι μέταλλο, ποὺ εἶναι τὸ χρυσό, οἱ ιδιότητες τοῦ στοιχείου αὐτοῦ θὰ πρέπει νὰ καθορίσουν καὶ τὶς ὑπόλοιπες ἐνέργειές μας, διότι τὸ στοιχεῖο αὐτὸ προηγείται. Δὲν τὸ ἐπιλέγουμε μὲ δυνατότητα ἀντικατάστασης. Εἶναι θεμελιῶδες, βασικὸ στοιχεῖο, γιατί ἔχει ἓνα βαθὺ συμβολικὸ χαρακτήρα. Ὅλοι γνωρίζουμε ὅτι γιὰ τὸν συμβολισμό τοῦ χρυσοῦ ἔχουν γίνει ἀποδεκτὰ διάφορα. Γενικὰ πάντως ξέρουμε ὅτι σημαίνει τὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, τὸ Ἄκτιστο Φῶς, τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ! Μποροῦμε νὰ ποῦμε πολλὰ τέτοια πράγματα καὶ ὄντως εἶναι ἔτσι...

Θὰ δοῦμε σὲ λίγο, πῶς κάτω στὴν Εἰσήγησή μας ὅτι ὑπάρχει κάτι πολὺ πῶς σημαντικὸ ἀπὸ τὸ τί ἀκριβῶς συμβολίζει τὸ χρυσό. Ὅμως ξεκινᾶμε μ’ αὐτό καὶ ὅ,τι κάνουμε ἐντάσσεται στὴν παρουσία καὶ τὶς ιδιότητες τοῦ συμβόλου καὶ τοῦ μετάλλου. Τοῦ συμβόλου ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενο, αὐτὸ ποὺ θέλει νὰ μᾶς πεῖ, τὸ μήνυμα ποὺ μεταφέρει καὶ τοῦ μετάλλου ὡς πρὸς τὴν φυσικὴ συμπεριφορά. Τὸ χρυσό, ὡς πρὸς τὴν φυσικὴ συμπεριφορά, ἔχει τὴν δυνατότητα, καὶ μάλιστα τὸ στιλβωτὸ χρυσό, ποὺ ἔκαναν οἱ παλαιότεροι, νὰ λειτουργεῖ ὡς καθρέπτης. Αὐτὸ ἂν κάποιος τὸ παρατηρήσει, τὸ μελετήσῃ, θὰ δοῦμε ὅτι ἀντιδρᾷ, ὡς πρὸς τὴν φωτεινότητα ποὺ ἀντανεκλᾷ, εἴτε σὰν σκοτεινὸ εἴτε σὰν φωτεινὸ.

Ἀντανεκλᾷ λοιπὸν μὲ μία μεταβλητὴ φωτεινότητα, ἀνάλογα μὲ τὴν γωνία ποὺ τὸ κοιτᾶμε καὶ ἀνάλογα μὲ τὴν πηγὴ (φωτὸς) ποὺ καθρεπτίζεται μέσα σ’ αὐτό. Ἐὰν λοιπὸν ἔχουμε τὴν ἀντανάκλαση μιᾶς μαύρης ἐπιφάνειας, θὰ εἰσπράξουμε πολὺ λίγο φῶς. Ἄν ἔχουμε τὴν ἀντανάκλαση μιᾶς φωτεινῆς ἐπιφάνειας θὰ εἰσπράξουμε πο-

λὺ περισσότερο φῶς.

Κατὰ συνέπεια, ἐφ’ ὅσον τὸ χρυσὸ σὰν μέσον μπορεῖ νὰ πάρει πολλὰς τιμὰς φωτεινότητας, μποροῦμε νὰ θεωρήσουμε ὅτι χαρακτηρίζεται ἀπὸ μία μέση φωτεινότητα...

Συνεχίζεται

Καρδιά συντετριμμένη

Ἡ Πηγὴ τῆς Ἑμπνευσης

Φώτη Κόντογλου

...Χρυσὰ χέρια καὶ πολλὰ χαρίσματα μοῦ ἔδωσε ὁ Κύριος. Δὲν τὰ μεταχειρίσθηκα γιὰ νὰ ἀποχτήσω ὑλικά ἀγαθά, μήτε χρήματα, μήτε δόξα, μήτε κανενὸς εἶδους καλοπέραση. Τὰ μεταχειρίσθηκα πρὸς δόξαν τοῦ Κυρίου καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας του. Ὅχι μόνο τὸν ἐαυτό μου παράβλεψα, μὰ καὶ τοὺς δικούς μου, τὴ γυναῖκα μου, τὰ παιδιά μου καὶ τὰ ἐγγόνια μου τὰ ἀδίκησα, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου. Κανένας ἄνθρωπος δὲν στάθηκε τόσο ἀνίκανος νὰ βοηθήσει τοὺς συγγενεῖς του, ὅσο ἐγώ. Μ' ὅλο πὺν εἶχα ἓνα ὄνομα καὶ πολλοὺς θαυμαστές, ποτὲ δὲν τὰ μεταχειρίσθηκα γιὰ ὠφέλειά μου, τόσο, ὥστε ν' ἀποροῦν οἱ γνωστοί μου κι οἱ ξένοι. Ἦμουν ἀπροσηλωμένος στὸ ἔργο πὺν ἔβαλα γιὰ σκοπὸ μου, καὶ στὸν σκληρὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη πίστι μας. Γιὰ τοῦτο τυραννιστήκαμε καὶ τυραννιόμαστε στὴ ζωὴ μας. Φτωχὸς ἐγώ, φτωχὰ καὶ τὰ παιδιά μας. Βιοπάλη σκληρὴ. Μά, μὲ τὴν ἐλπίδα τοῦ Θεοῦ, ὅλα γαληνεύουν. Ὅλα τὰ θλιβερὰ τὰ περνοῦμε μὲ εὐχαριστία. Ξέρω πὺς ὅσα βάσανα μᾶς ἔρχονται, μᾶς ἔρχονται γιὰτὶ δὲν πέσαμε νὰ προσκυνήσουμε τὸν διάβολο, νὰ καλοπεράσουμε, παρὰ ἀκολουθοῦμε Ἐκεῖνον πὺν μᾶς δείχνει «τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδόν», καὶ σ' αὐτὸν τὸν δρόμο τὸν ἀκολουθοῦμε πρόθυμα....

Ὑνέχεια στὴν σελ. 10

Δύο Χριστουγεννιάτικες Τηλε-Γιορτοῦλες

«Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ»
(Ματθ. κβ' 21)

Κυριακή, 14η Δεκεμβρίου - Τετάρτη, 24η Δεκεμβρίου 2020

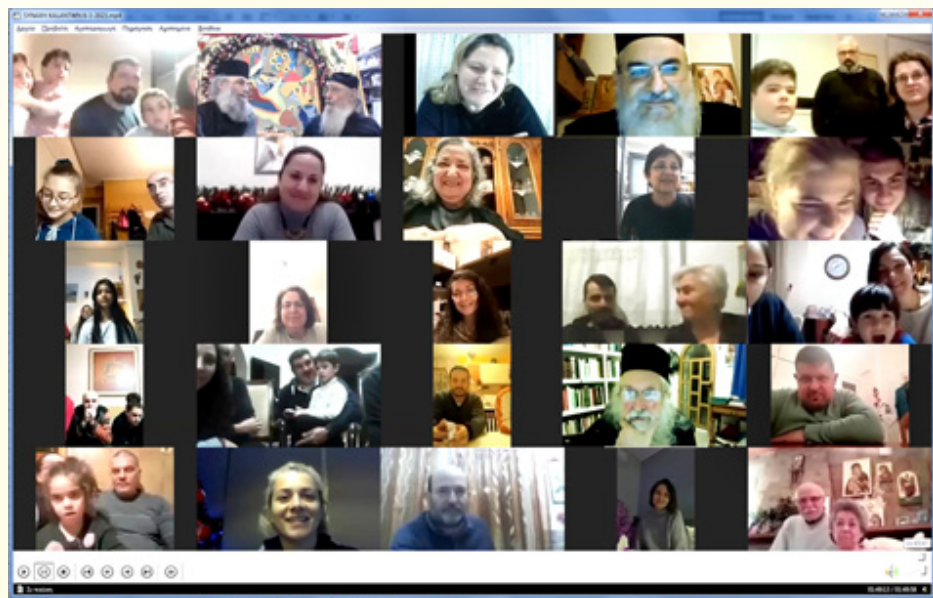

Μὲ τὴν Χάρη τοῦ τεχθέντος Θεοῦ, κατόπιν προτροπῆς καὶ μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, πραγματοποιήθηκαν, ψηφιακῶς, δύο σημαντικές, ἑορταστικές, Χριστουγεννιάτικες Τηλε-Συνάξεις.

Σημαντικὴ ὑπῆρξε ἡ συμμετοχὴ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, ὅπως καὶ πολλῶν Κληρικῶν, Μοναστικῶν Ἀδελφοτήτων καὶ ἑκατοντάδων Πιστῶν καὶ παιδι-

ῶν, ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐξωτερικό!

Τὸ πρόγραμμα τῶν δύο Τηλε-Συνάξεων περιελάμβανε ποικιλία Ἑορταστικῶν «ἐδесμάτων», τὰ ὅποια ἐπιμελήθηκαν τὰ Ἑργαστήρια καὶ τὰ Κατηχητικὰ τῆς Μητροπόλεώς μας.

Συγκινητικά Χριστουγεννιάτικα κείμενα, έορτάσιμες ψαλμωδίες και τραγούδια, χαρμόσινα Κάλαντα από τα πολλά συμμετέχοντα παιδιά, επίκαιρα πολυφέλιμα βιντεάκια, εικονολογικές αναφορές, καθώς και λίγες πινελιές στην Φάτνη έδωσαν μία έντονη αίσθηση «έπαφής» και Χριστουγεννιάτικης, οικογενειακής θαλπωρής, παρά τις συνεχιζόμενες διατάξεις, για «άποστάσεις», οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα να διαφυλάσσεται μὲν ἡ σωματική υγεία, ἀλλὰ νὰ «ψύχεται ἡ ἀγάπη»!...

Τέλος, οἱ κατακλεῖδες τῶν «παρευρεθέντων» Ποιμένων μας προσέδωσαν ἰδιαίτερη ἐπιτυχία καὶ εὐλογία στὴν προσπάθεια καὶ εὐχὲς γιὰ συνέχιση τῆς ἐργώδους, ἀλλὰ «κομβικῆς» αὐτῆς δραστηριότητας, γιὰ τὴν διαφύλαξη, ἀλλὰ καὶ τὴν συνέχιση τῆς Ἱερῆς μας Παράδοσης, τοῦ ἀνεκτίμητου αὐτοῦ θησαυροῦ, τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως μας καὶ τῆς ἀγαπημένης Πατρίδας μας.

**Στὸν ἐν Σηπλαιῷ τεχθέντα Θεὸ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
Αἶνος, Δόξα, Τιμὴ καὶ Εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν!**

Ἐχτές, παραμονή τῆς Πρωτοχρονιάς, ἤμounα ξαπλωμένος στὸ κουβούκλι μας περασμένα τὰ μεσάνυχτα, καὶ συλλογιζόμounα. Εἶχα δουλέψει νυχτέρι γιὰ νὰ τελειώσω μία Παναγία Γλυκοφιλοῦσα, καὶ δίπλα μου καθότανε ἡ γυναῖκα μου κ' ἔπλεκε.

Ὅποτε δουλεύω, βρίσκουμαι σὲ μεγάλη κατάνυξη, καὶ ψέλνω διάφορα τροπάρια.

Σιγόψελνα λοιπὸν ἐκεῖ πού ζωγράφιζα τὴν Παναγία, κ' ἡ Μαρία ἔψελνε καὶ κείνη μαζί μου μὲ τὴ γλυκειὰ φωνή της. Βλογημένη γυναῖκα μοῦ ἔδωσε ὁ Θεός, ἃς εἶναι δοξασμένο τ' ὄνομά του γιὰ ὅλα τὰ μυστήρια τῆς οἰκονομίας Του. Τὸν εὐχαριστῶ γιὰ ὅσα μοῦ ἔδωσε, καὶ πρῶτ' ἀπ' ὅλα γιὰ τὴν ἀπλὴ τὴ Μαρία, πού μοῦ τὴ δώρησε συντροφιά στὴ ζωὴ μου, ψυχὴ θρησκευτικὴ, ἓνα δροσερὸ ποταμάκι πού γλυκομουρμουρίζει μέρα-νύχτα δίπλα σ' ἓνα παλιὸν καστρότοιχο. Τὸ κρουσταλένιο νερό του δὲν θολώνει μὲ τὰ χρόνια, ἀλλὰ γίνεται κι' ὀλοένα πιὸ καθαρὸ καὶ πιὸ γλυκόλαλο: *«Καλότυχος ὁ ἄνδρας πού ἔχει καλὴ γυναῖκα. Ἡ καλὴ γυναῖκα εὐφραίνει τὸν ἄνδρα της, καὶ θὰ ζήσει εἰρηνεμένα τὰ χρόνια τῆς ζωῆς του. Καλὴ γυναῖκα, κορῶνα στὸ κεφάλι τοῦ ἀνδρός της. Ἡ ἐμορφιὰ τῆς καλῆς γυναῖκας φεγγοβολᾷ μέσα στὸ σπίτι σὰν τὸν ἥλιο πού βγαίνει καὶ λάμπει ὁ κόσμος»*. Τέτοια γυναῖκα μοῦ χάρισε κ' ἔμένα ὁ Κύριος.

Ἡ ἔμορφιὰ δὲν τὴν περηφάνεψε, ἴσια-ἴσια ἢ ταπεινὼση τὴν πλήθυνε, κι ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ τὴν εὐωδίασε. Ἀνάμεσα στὶς ἔμορφες ξεχώρισε, γιατί ἡ ἀκαταδεξιὰ δὲν θάμπωσε τὸ κρούσταλλό της, κ' ἡ πονηρία δὲν λέρωσε τὸ σιντέφι τῆς ψυχῆς της. Κοντά μου κάθεται καὶ μὲ συντροφεύει, ἡμερος ἄνθρωπος. Μαρία ἢ ἀπλή! Ἐκείνη πλέκει εἴτε ρά-

βει, κ' ἐγὼ δουλεύω τὴν ἁγιασμένη τέχνη μου καὶ φιλοτεχνῶ εἰκονίσματα ποὺ τὰ προσκυνᾷ ὁ κόσμος. Τί χάρη μᾶς ἔδωσε ὁ Παντοδύναμος, ποὺ τὴν ἔχουνε λιγοστοὶ ἄνθρωποι, «ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῶν δούλων αὐτοῦ». Τὸ καλύβι μας εἶναι φτωχὸ στὰ μάτια τοῦ κόσμου, καὶ μολοταῦτα στ' ἀληθινὰ εἶναι χρυσοπλοκάματος πύργος κ' ἡλιοστάλαχτος θρόνος, γιατί μέσα του σκῆνωσε ἡ πίστη κ' ἡ εὐλάβεια. Κ' ἐμεῖς ποὺ καθόμαστε μέσα, εἴμαστε οἱ πιὸ φτωχοὶ ἀπὸ τοὺς φτωχοὺς, πλὴν μᾶς πλουτίζει μὲ τὰ πλούτη του Ἐκεῖνος, ποὺ εἶπε: «πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ».

Ἀφοῦ λοιπὸν τελείωσα τὴ δουλειά μου κατὰ τὰ μεσάνυχτα, ξάπλωσα στὸ μεντέρι μου, κ' ἡ Μαρία ξάπλωσε καὶ κείνη κοντά μου καὶ σκεπάσθηκε καὶ τὴν πῆρε ὁ ὕπνος. Ἐπιασα νὰ συλλογίζουμαι τὸν κόσμο. Συλλογίσθηκα πρῶτα τὸν ἑαυτό μου καὶ τοὺς δικούς μου, τὴ γυναῖκα μου καὶ τὸ παιδί μου. Γύρισα καὶ κοίταξα τὴ Μαρία ποὺ ἦτανε κουκουλωμένη καὶ δὲν φαινόταν ἂν εἶναι ἄνθρωπος ἀποκάτω ἀπὸ τὸ σκέπασμα. Κ' εἶπα: Ποιὸς

μᾶς συλλογίζεται; Οἱ ἄνθρωποι λένε λόγια πολλά, μὰ δὲν πιστεύουνε σὲ τίποτα, γι' αὐτὸ εἶπε ὁ Δαυὶδ: «πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης». Γύρισα καὶ κοίταξα τὸ φτωχικὸ μας, ποὺ ἔναι σὰν ξωκκλήσι, στολισμένο μὲ εἰκονίσματα καὶ μὲ ἀγιωτικὰ βιβλία, χωμένο ἀνάμεσα στ' ἀρχοντόσπιτα τῆς Βαβυλωνίας, κρυμμένο, σὰν τὸν φτωχὸ ποὺ ντρέπεται μὴ τὸν δεῖ ὁ κόσμος. Ἡ καρδιά μου ζεστάθηκε, κρυμμένη καὶ κείνη μέσα μου. Ἐνοιωσα πὼς ἤμουν αἰσισμένος ἀπὸ τὸν κόσμον κ' οἱ λογισμοί μου πὼς ἦτανε καὶ κεῖνοι κρυμμένοι πίσω ἀπὸ τὸ καταπέτασμα ποὺ χώριζε τὸν κόσμον ἀπὸ μένα, καὶ πὼς ἄλλος ἥλιος κι ἄλλο φεγγάρι φωτίζανε τὸν δικὸ μας τὸν κόσμον. Κι ἀντὶ νὰ πικραθῶ, εὐφράνθηκε ἡ ψυχὴ μου πὼς μ' ἔχουνε ξεχασμένον, κ' ἡ χαρὰ ἡ μυστικὴ, ποὺ τὴν νοιώθουνε ὅσοι εἶναι παραπεταμένοι, ἄναψε μέσα μου ἡσυχία κι εἰρηνικά, κ' ἡ παρηγοριὰ μὲ γλύκανε σὰν μπάλσαμον, ἀνακατεμένη μὲ τὸ παράπονον. Καὶ φχαρίστησα Ἐκεῖνον, ποὺ κάνει τέτοια μυστήρια στὸν ἄνθρωπον καὶ ποὺ κάνει πλούσιους τοὺς φτωχοὺς, χαρούμενους τοὺς θλιμμένους, ποὺ δίνει μυστικὴ συντροφιά στοὺς ξεμοναχιασμένους, καὶ ποὺ μεθ' αὐτὸ κρασί τῆς Τράπεζας Του ὅσους βάλανε τὴν ἐλπίδα τους σὲ Κεῖνον. Ἄν δὲν ἤμουν φτωχὸς καὶ ξευτελισμένος, δὲν θὰ μπορούσα νὰ ἀξιωθῶ τούτῃ τὴν πονεμένη χαρὰ, γιατί δὲν ξαγοράζεται μὲ τίποτα ἄλλο, παρεχτὸς μὲ τὴν συντριβὴ τῆς καρδιάς, κατὰ τὸν Δαυὶδ ποὺ λέγει: «Κύριε, ἐν θλίψει ἐπλάτυνας με». Ἐπειδὴ, ὅποιος δὲν πόνεσε καὶ δὲν ταπεινώθηκε, δὲν παίρνει ἔλεος. Ἔτσι τὰ θέλησε ἡ ἀνεξιχνίαστη σοφία Του. Μὰ οἱ ἄνθρωποι δὲν τὰ νοιώθουνε αὐτά, γιατί δὲν θέλουνε νὰ πονέσουν καὶ νὰ ταπεινωθοῦνε, ὥστε νὰ νοιώσουνε κάτι παραπέρα ἀπὸ τὴν καλοπέραση τοῦ κορμιοῦ κι ἀπὸ τὰ μάταια πάθη τους...

Όλοένα, χωρίς να τὸ καταλάβω, ἀνεβαίνανε τὰ δάκρυα στὰ μάτια μου, δάκρυα γιὰ τὸν κόσμον καὶ δάκρυα γιὰ μένα. Δάκρυα γιὰ τὸν κόσμον, γιατί γυρεύει νὰ βρεῖ τὴ χαρὰ ἐκεῖ πού δὲν βρίσκεται· καὶ δάκρυα γιὰ μένα, γιατί πολλές φορές δεί-

λιασα τὴ φτώχεια καὶ τοὺς ἄλλους πειρασμούς, καὶ δικαίωσα τοὺς ἄνθρωπους, ἐνῶ τώρα ἔνοιωσα πὼς δὲν παίρνει ὁ ἄνθρωπος μεγάλο χάρισμα, χωρίς νὰ περάσει μέγαν πειρασμό. Κι ἀντρειεύτηκα κατὰ τὸ πνεῦμα, κ' ἔνοιωσα πὼς δὲν φοβᾶμαι τὴ φτώχεια, παρὰ πὼς τὴν ἀγαπῶ. Καὶ κατάλαβα καλά, πὼς δὲν πρέπει ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀγαπήσει ἄλλο τίποτα ἀπὸ τὸν πόνο του, γιατί ἀπὸ τὸν πόνο ἀναβρύζει ἡ ἀληθινὴ χαρὰ κ' ἡ παρηγοριά, κ' ἐκεῖ βρίσκονται οἱ πηγὲς τῆς ἀληθινῆς ζωῆς. Ἀληθινά, ἡ φτώχεια εἶναι φοβερὸ θηρίο. Ὅποιος τὸ νικήσει, ὅμως, καὶ φτάξει νὰ μὴν τὸ φοβᾶται, θὰ βρεῖ μέγαν πλούτη μέσα του. Τούτῃ τὴν ἀφοβίᾳ τὴ δίνει ὁ Κύριος ἅμα ταπεινωθεῖ ὁ ἄνθρωπος. Σ' αὐτὸν τὸν πόλεμον πού ἡ ἀντρεία λέγεται ταπείνωση, καὶ τὰ βραβεῖα εἶναι καταφρόνηση καὶ ξευτελισμός, δὲν βαστᾶνε οἱ ἀντρεῖοι τοῦ κόσμου. Ὅποιος δὲν περάσει ἀπὸ τὴ φωτιά τῆς δοκιμῆς, δὲν ἔνοιωσε ἀληθινὰ τί εἶναι ἡ ζωή, καὶ γιατί ὁ Χριστὸς εἶπε: «Ὑγὼ εἶμαι ἡ ζωή», καὶ γιατί εἶπε «Μακάριοι οἱ πικραμένοι, γιατί αὐτοὶ θὰ παρηγορηθοῦν». Ὅποιος δὲν ἀπελπίστηκε ἀπὸ ὅλα, δὲν τρέχει κοντὰ στὸν Θεό, γιατί λογαριάζει πὼς ὑπάρχουνε κι ἄλλοι προστάτες γι' αὐτόν, παρεχτὸς τοῦ Θεοῦ...

Συνεχίζεται

Έργαστήριο Olbramovice Τσεχίας:

Μία χαρμόσυνη «πινελιά» δημιουργικότητας και αισιοδοξίας

Με την Χάρη του Κυρίου μας και τις ευχές των Πατέρων μας, παρά την συνεχιζόμενη δοκιμασία της επιδημίας και των δεινών μέτρων για την αντιμετώπισή της, το νεοσύστατο, αλλά λίαν δραστήριο «άδελφάκι» του «Έργαστηρίου» μας, στο Olbramovice (Ολμπραμοβίτσε) Τσεχίας συνεχίζει την δημιουργική του ζωή και παρουσία.

Η συνέχιση της αργογράφησης του Παντοκράτορος Κυρίου μας, για τὸν ἐκεῖ εὐρισκόμενο Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γοράσδου, καθὼς καὶ ἄλλων φορητῶν Ἱερῶν Εἰκόνων καὶ διακοσμητικῶν προσδίδουν μία ἰδιαίτερα χαρμόσυνη χροιά δημιουργικότητας καὶ αἰσιοδοξίας στὸ βαρὺ «γκρίζο» τῆς ἐποχῆς μας καὶ ἐπιβεβαιώνουν μὲ περισσὴ ἔμφαση τὴν ἐλπιδοφόρα καὶ χαροπὰροχη ἀπάντησι τοῦ Κυρίου μας στὸν τόσο ὁμορφο, προσευχητικὸ στίχο τοῦ μεγάλου μας ποιητοῦ Γεωργίου Βερίτη:

*«Μέσ' στή συμφορά,
στείλε μας χαρά,
στείλε τὴν Χαρά Σου!»...*

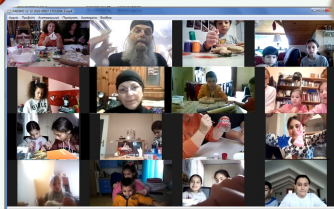
«Ε.Ε.Ε.»

2ο Τρίμηνο

Περίοδος 2020-2021

Τηλε-Συνάξεις Παιδικού Τμήματος
Χριστουγεννιάτικες Δημιουργίες
για την Έκθεση Αγάπης

Ευλόγηση
καί κοπή
Βασιλόπιττας
Κυριακή,
4 Ιανουαρίου
2021

Τηλε-Εκδήλωση
πρός τιμήν
των Αγίων
Τριών Ίεραρχών
Κυριακή,
4 Ιανουαρίου
2021

Ίστολόγιο (blog):
agiografikesmeletes.blogspot.gr

e-mail
eee@agiografia.org